

۲ نفر در حال نرزش برای وزارت ورزش

صفحه ۱۶

نوبخت درباره اوراق دولتی چه چیزهایی را سانسور کرد؟

بخت بد با واقعیت‌های دولت روحانی

روزنامه خبری، تحلیل، فرهنگی، اجتماعی، سیاسی، ورزشی
سایر تیترها، نگاه، مجله

۶ صفحه ۵۰۰۰ تومان

شماره مسلسل ۴۶۴۲
دوشنبه ۹ مرداد ۱۴۰۲
۱۳ مهر ۱۳۴۵
۲۰ شهریور ۲۰۲۳
شماره ۳۹۲۵

Mon | 31 Jul 2023 | vol.15 | No. 3925 | 16 Pages

تمرکز حیرت‌انگیز سعودی‌ها روی فوتبال برای بازسازی تصویر حاکمان حجاز بعد از وقایعی مثل ۱۱ سپتامبر و خاشقچی است یا با پروژه پیچیده‌تری روبه‌رو هستیم؟

فوتبال بهانه است

۱۱۰۷۰۲

رئیس دانشگاه آزاد واحد سیرجان:

می خواهیم تولید قطعات های تگ را شروع کنیم

۱۳

معاون علوم انسانی و هنر دانشگاه آزاد در گفت و گو با «فرهیختگان»:

۳۷ رشته علوم انسانی با همکاری اساتید بازنگاری شدند

۵،۴

درباره اقدام غیرحرفه‌ای بعضی کسب و کارها و قصه تکراری برخی واکنش‌ها

تعطیلی «مخچه» باگ دیجیتال مارکتینگ

۱۲

حراج تهران؛ اقتصاد هنر، شفاف‌سازی و دیگر هیچ!

از جایگاه ویژه‌ای برخوردار هستند و مرتکبان همواره حضور فعالی در این عرصه دارند. به همین دلیل در بسیاری از توصیه‌های سازمان‌های مبارزه با پولشویی و جرایم سازمان یافته، این بازار همواره در طبقه بندی صورت گرفته از ریسک بسیار بالایی برخوردار است و دولت‌ها تلاش دارند تا این بازار را بسیار دقیق بررسی کنند؛ به گونه‌ای که در بسیاری از حراج‌های مهم جهانی از قبیل ساتبیز و کریستیز، سازمان‌های مبارزه با پولشویی نظارت دقیقی دارند و تمامی درگاه‌های مالی این رویدادها زیر نظر دولت‌های برگزار کننده است و تمامی شرکت کنندگان در این رویداد تا پیش از برگزاری کاملاً شناسایی شده‌اند تا شائبه‌ای در خصوص حراج ایجاد نشود. در این خصوص بسیاری از بزرگ‌ترین نهاد‌های مالی، دولت‌ها و بانک‌های بین‌المللی با تشکیل کارگروه‌های هنری به سرمایه‌گذاری در این حوزه پرداخته‌اند.

۲. در خصوص حراج تهران همواره انتقاداتی وارد است که در فضای برگزار می‌شود که خریداران و فروشندگان در شرایطی غیرشفاف حضور دارند و شرایط کاملاً مه‌آلود است. شاید در برگزاری این رویداد از رسانه‌ها دعوت به عمل آید یا در فضای مشخص برگزار شود اما نکته مهم در این خصوص عدم شناسایی مشتری و فروشنده است. با مراجعه به سایت رسمی این حراج هیچ اطلاعات قابل تأملی در خصوص خریداران، گالری‌ها و مجموعه‌داران فعال در این حراج وجود ندارد. با توجه به کمبود کارشناسان خبره آثار هنری و گالری‌داران حرفه‌ای در کشور، نمی‌توان به درستی مولفه‌های قیمت‌گذاری و فروش در این حراج را کشف کرد و نکته قابل تأمل این است که چرا در شرایط فعلی اقتصاد ایران این رویداد هنری با کمترین شفافیتی در حال فعالیت است؟ حضور فعالان اقتصاد در بازار هنر، امری قابل تحسین است به شرطی که مثل سایر عرصه‌های اقتصادی باشد که حاکمیت تلاش دارد یا ایجاد شفاف‌سازی عموم جامعه را از فعالیت‌های مالی و اقتصادی آگاه سازد.

بالعالم یکی از مهم‌ترین بسترهای مهم و تاثیرگذار در مولفه‌های تعیین کننده رشد و اشتغال‌زایی در کشورهای در حال توسعه، اقتصاد هنر است. بازار هنری، علی‌الخصوص هنرهای تجسمی ظرفیت بسیار خوبی برای دیپلماسی فرهنگی و ارزآوری در شرایط کنونی اقتصاد ما است. ساماندهی و شفاف‌سازی در این بازار می‌تواند باعث ارتقا و توسعه این بازار شود به گونه‌ای که فعالان این بازار بتوانند در شرایط برابر و یکسانی به فعالیت بپردازند و سیستم بانکی و مالی از ریسک حضور مجرمان به دور باشد.

همواره در نظر عموم، هنرمندان از وضعیت مالی نامناسبی برخوردار هستند، آیا این تصور تطبیقی با میزان گردش مالی حراج‌ها و گالری‌ها دارد؟ این نظر که اقتصاد هنر صرفاً جولانگاه مرتکبان پولشویی و جرایم سازمان یافته است با واقعیت همخوانی دارد؟ این قبیل پرسش‌ها به ذهن هر شهروندی که از حجم مبادلات مالی حراج‌ها و رویداد‌های هنری آگاه باشد، متبادر می‌شود. اما در واقعیت اقتصاد هنر بخش راهبردی و سیاستگذاری چندوجهی دولت است که تفاوت‌های بسیاری را با سایر عرصه‌های اقتصادی دارد. از یک سو تلاش می‌کند از ظرفیت هنر و هنرمندان برای دیپلماسی در روابط بین‌الملل استفاده کند و از سوی دیگر با توجه به رشد شاخص بازارهای بین‌المللی هنری از این درگاه مالی سود به دست آورد.

این اقتصاد قابل توجه که نگاه بسیاری از کشورهای منطقه را به سوی خود جلب کرده، می‌تواند کمک‌حال هر نظام اقتصادی و مالی نوظهور و در حال رشدی باشد که سعی دارد سرمایه‌گذاران و فعالان بین‌المللی را با جامعه و فرهنگ خود آشنا کند. از اقتصاد‌های انرژی محور کشورهای حاشیه خلیج فارس تا چین و هند به‌عنوان اقتصاد‌های برتر جهان، در سال‌های اخیر با پرورش کارشناسان هنری و جلب امتیاز برگزاری رویداد‌های مهم هنری تلاش دارند که سهمی از این بازار ۹۸ میلیارد دلاری جهانی را به دست آورند. در ایران مانیز از ابتدای دهه ۹۰ و رشد روزافزون گالری‌های کشور، این بازار که در سال ۱۳۸۹ در مجموع از ۷۲ گالری برخوردار بود، ظرفیت ۱۰ سال به بالای ۲۰۰ گالری رسید و مورد توجه فعالان اقتصادی و مجموعه‌داران قرار گرفت. حراج تهران نیز به‌عنوان مهم‌ترین رویداد این بازار در خرداد ۱۳۹۱ شکل گرفت و از سوی بخش خصوصی برگزار شد. هفدهمین دوره متوالی حراج تهران در جمعه ۳۰ تیرماه ۱۴۰۲ با ارائه ۱۱۰ اثر برگزار شد و ۱۱۰ اثر در این دوره از حراج به فروش گذاشته شد که اثری بدون عنوان از سهراب سپهری با قیمت ۲۱ میلیارد و ۳۰۰ میلیون تومان به فروش رسید. حجم مبادلات مالی این رویداد هنری با گردش مالی ۲۱۱ میلیارد و ۲۱۰ میلیون تومان، رکورد چشمگیری را در بازار هنر ایران ثبت کرد. این رویداد اقتصادی_هنری در حالی برگزار می‌شود که در زمان پاندمی کرونا و پیچیده‌ترین شرایط مالی نظام اقتصادی متأثر از تحریم هم به فعالیت خود ادامه داد. در خصوص این رویداد نکاتی قابل ذکر است:

۱. اصولاً در بررسی روش‌های پولشویی، خرید و فروش آثار قیمتی و هنری

۹ دلیل برای قابل توجیه نبودن قرآن‌ستیزی با آزادی بیان

کرده است؟ حتی در میان نخبگان جهان مانند دانشمندان، اصحاب فرهنگ، رهبران سیاسی و... نیز به جز یک اقلیت ناچیز، اکثریتی در موافقت توهین به کتب آسمانی وجود ندارد.

پنجم. اگر اخلاق در جهان همچنان یک ویژگی مشترک و حیات بخش انسانی به شمار می‌رود، کدام مکتب اخلاقی در جهان وجود دارد که غیر اخلاقی بودن توهین به کتب آسمانی دینداران جهان را تایید نکند؟

ششم. با وجود تمام اقدامات دین‌ستیزانه در جهان طی سده‌های گذشته به ویژه عصر مدرن، سه‌دین مسیحیت، اسلام و یهود سرجمع چهار و نیم میلیارد نفر در جهان یعنی بیش از نیمی از جمعیت جهان، پیرو دارند و هیچ عقل سلیمی توهین به کتب آسمانی بیش از نیمی از مردم دنیا را روا نمی‌داند.

هفتم. امروز دین، دینداری و معنویت دینی در جهان، می‌تواند نقش حیاتی و منحصر به فردی در رفع مخاطرات و گرفتاری‌های جهانی داشته باشد و معلوم نیست در شرایطی که عبور از مخاطرات فراگیر، به همدلی و همکاری جهانی نیازمند است، و دین نیز یک انرژی مترکم و منحصر به فرد در این عرصه می‌تواند به میدان بیاورد، چرا دولت‌های اروپایی باب توهین به ادیان را باز گذاشته‌اند.

هشتم. همه ادیان الهی برای کتب آسمانی سایر ادیان احترام و ارزش قائلند. از جمله در اسلام شرط ایمان، باور به حقانیت رسالت انبیاء الهی و کتب آسمانی است. قرآن در سوره انعام آیه ۹۲ می‌فرماید: «و هذا کتاب انزلناه مبارک مصدق الَّذی بین یدیه» یعنی: «این (قرآن) کتابی است پربرکت، که آنچه را پیش از آن آمد تصدیق می‌کند.»

نهم. در جهان امروز مانع و بن‌بستی برای مواجهه انتقادی منهای توهین به ادیان، کتب آسمانی و پیامبران از سوی آنتیست‌ها، ساینتیست‌ها و غیره نسبت به ادیان وجود ندارد و اگر قصد نقد و اصلاح گری در افکار و رفتار دینداران باشنند، توهین‌هایی مانند پاره کردن و سوزاندن کتب آسمانی یا طراحی کاریکاتورهای شرم‌آور علیه پیامبران و غیره، نامعقول‌ترین گزینه انتخابی برای نقد و اصلاح گری است.

من شخصاً به اندازه کافی شاهد ندارم تا به طور قطع این توهین‌های اخیر را به تفکر یا مجموعه‌ای خاص نسبت بدهم اما به نظر می‌رسد دو مجموعه در تاریخ بیشترین علاقه را به توهین به ادیان و کتب آسمانی نشان داده‌اند. یکی جریان تندروی الحادی یا آنتیست‌های افراطی، و دوم، صهیونیست‌ها که دشمنی آنان با مسیحیان و مسلمانان اظهر من الشمس است. با این حال، جا دارد از دولت‌های اروپایی متعجب باشیم که با وجود گرایش بخش معتدله مردم‌شان به مسیحیت، مصالح بشری و مصالح ملی خودشان را این گونه بازپچه‌ستیزه‌جویی اقلیت‌های دگم و افراطی بکنند. در این میان، توصیه مشفقانه به رهبران اروپا این است که به سمت تنش‌زدایی و آرامش بخشی در جهان حرکت کنند و برای صیانت از کرامت انسانی و آزادی جلوی این توهین‌ها بگیرند.

رضا غلامی استادیار علوم سیاسی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

یکم. آزادی‌های فردی نباید ناقص حقوق سایر افراد یا کل مردم باشد. در ماده ۵ بیانیه جهانی حقوق بشر ذکر شده: «هیچ کس نباید مورد شکنجه یا مجازات یا رفتار ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز قرار گیرد.» «خب، سوال مهم من این است که آیا آزردن کردن عمیق یک میلیارد و ۹۰۰ میلیون نفر در جهان، ایجاد ظلمات روحی به آنها، ایجاد غم و اندوه و تنش روانی و تحقیر مسلمانان مصداق نقض همین ماده ۵ بیانیه جهانی حقوق بشر نیست؟

دوم. توهین در دایره بیان و اظهار نظر آزاد درباره موضوع با امری، قرار ندارد و توجیه این گونه توهین‌ها، بر اساس اصل آزادی بیان، مسموع نیست. اعلامیه جهانی حقوق بشر در ماده ۱۹ بیان می‌کند که هر کس حق آزادی عقیده و بیان دارد در عین حال، در این بیانیه، راه را برای اعمال محدودیت توسط دولت‌ها برای ابراز تنفر نژادی یا مذهبی باز می‌گذارد. از سوی دیگر، اعلامیه جهانی حقوق بشر که آزادی بیان را به مثابه یک اصل مطرح کرده و ماه آن را قبول داریم، روی کرامت انسانی هم تأکید کرده است. حتی می‌توان گفت ایده کرامت انسانی در بیانیه جهانی حقوق بشر، یک ایده مرکزی است، زیرا اساس به رسمیت شناختن و حمایت از حقوق بشر را تشکیل می‌دهد. حال در شرایطی که در اصل ۱۸ همین بیانیه براساس کرامت انسانی، حقوق و آزادی‌های فردی، تصریح شده است که «هر کس حق دارد از آزادی فکر، وجدان و مذهب برخوردار باشد» چطور می‌توان به اسم آزادی بیان توهین به ادیان را لازمه حقوق بشر و آزادی بیان شمرد؟ ضمناً اگر به تاریخ نگاه کنیم، دغدغه بشر در زمینه آزادی بیان، اصلاً این چیزها نبود. یعنی مردم جهان و خود اروپایی‌ها آزادی بیان را طلب نمی‌کردند تا به وسیله آن به ادیان، کتب آسمانی و پیامبران به راحتی توهین کنند بلکه به دنبال آزادی بیان بودند تا تأمین کرامت انسانی، خود را از شر توتالیترایسم، ظلم، بی‌عدالتی و گرفتاری نجات دهند. سوم. توهین بر اساس منطق فایده گرایی یا همان utilitarianism که بسیاری از غربی‌ها آن را قبول دارند، هیچ نفع و سودی برای بشریت و به تبع آن، خود اروپایی‌ها ندارد و همه‌اش ضرر است. یعنی فقط به تجمیع نفرت، کینه و عقده در سینه پیروان ادیان منجر شده و زمینه شکل گیری بسیاری از تندروی‌ها، ستیزه‌جویی‌ها و تنش‌های اجتماعی و حتی جهانی را فراهم می‌کند. حتی اروپایی‌ها ثمره تلخ نفرت پراکنی علیه ادیان را بارها چشیده‌اند و مشخص نیست چرا در این زمینه حاضر به عبرت‌گیری نیستند.

چهارم. اگر دموکراسی در منطق نحوه تحقق آزادی بیان وجهتی دارد، کدام فرآیند جهانی یا کدام نظرسنجی معتبر جهانی، مردم جهان را موافق این گونه اقدامات معرفی

روایت سال‌های جنگ

فصل جدید رادیو مضمون منتشر شد!

رادیو مضمون
کاری از گروه یادگست‌های همیشه در میان و روزنامه فرهیختگان
@radiomazmoon